

55. fejezet

Tapintatosan irányítva — A fiatalok között nagyon sokféle jellemű és neveltetésű gyermekkel találkozhatunk. Némelyek a zsarnoki szigor légkörében éltek, amely a makacsság és dac szellemét fejlesztette ki bennük. Mások családjuk kedvencei voltak, s a túlságosan elnéző szülők megengedték nekik, hogy hajlamaikat kövessék. Minden hibájukra találtak kifogást, míg teljesen el nem torzult a jellemük. Ahhoz, hogy a tanító jól nevelhesse a sok különböző gondolkodású fiatalot, igen tapintatos, jó megérzéssel bíró és szilárdan kormányzó vezetőnek kell lennie. {CG 323.1}

Gyakran szembetalálkozik majd a szabályok megvetésével, sőt gyűlöletével. Némelyik gyerek latba veti minden találékonyságát, hogy elkerülje a büntetéseket, míg mások félvállról veszik azokat. Mindez csak nagyobb türelmet és komolyabb igyekezetet követel meg azoktól, akikre a nevelést bízta. — Kevés, de jól megfontolt szabályra van szükség {CG 323.2}

Az iskolában csakúgy, mint otthon, bölcs fegyelmezésre van szükség. A tanár állítson fel szabályokat a diákok viselkedésének irányításához. Csak kevés, de jól megfontolt szabály legyen, és miután kimondta, szigorúan tartassa is be ezeket. Minden alapvetet, ami a meghozott szabállyal kapcsolatban van, tárjon világosan és érthetően a tanulók elé úgy, hogy meggyőződhetnek igazságos voltáról. {CG 323.3}

A tanítónak engedelmisséget kell követelnie — Mindenkinek jól meg kell értenie az engedelmisség kérdését otthon és az iskolában egyaránt. Vannak olyan gyerekek az iskolában, akik az értük felszálló imák és a miattuk átélt lelki gyötrelmek dacára makacsul ellenállnak minden feddésnek és esedezésnek, ezért velük nagyon fontos megértetnünk, hogy az engedelmisség nekik is kötelező. {CG 323.4}

Vannak tanárok, akik nem értenek egyet azzal, hogy az engedelmisség kikényszerítése jó módszer. Úgy gondolják, az ő dolguk, hogy tanítsanak, és ebben igazuk is van, hiszen valóban ez a feladatuk. De mire mennek az oktatással, ha a gyerekek az eléjük állított szabályokat semmibe veszik, és a tanár nem tekinti jogának, hogy tekintélyét érvényesítse?! {CG 324.1}

Szükség van a szülők együttműködésére — Nem szabad hagyni, hogy a tanár egyedül hordozza terheit. Szüksége van minden gyülekezeti tag együttműködésére, támogatására, kedvességére és szeretetére. A szülők bátorítsák őt azzal, hogy kifejezik hálájukat és elismerésüket munkájáért. Soha ne tegyenek vagy mondjanak olyasmit, ami a gyermeket engedetlenségre bátoríthatja a tanárral szemben. {CG 324.2}

Sajnos tudom, hogy a legtöbb szülő nem működik együtt a tanítóval. Otthonukban nem ápolják az iskola jó befolyását, hanem ráhagyják gyermekeikre, hogy korlátozás nélkül azt csináljanak, amit csak akarnak. S ha a tanár az engedelmisség érdekében a tekintélyét érvényesíti, akkor a gyerekek eltúlozva és elferdítve adják elő szüleiknek az őket ért sérelmeket. Lehet, hogy a tanár csak fájdalmas kötelességét volt kénytelen megtenni, a szülők mégis gyermekeiket sajnálják még akkor is, ha rosszak voltak. Az iskolában megbüntetett gyermekek szülei közül a leggyakrabban éppen azok viselkednek ilyen következetlenül, akik indulatból törvénykeznek maguk körül. {CG 324.3}

Amikor a szülők helyt adnak gyermekeik iskolai tekintély és fegyelem elleni panaszainak, nem veszik észre, hogy ezzel csak azt az erkölcsromboló hatalmat támogatják, amely ma amúgy is félelmetes mértékben uralkodik. {CG 325.1}

Támogassátok a hűséges nevelőt! — Ha az iskolában megfélemezik, megrójják vagy megfenyítik gyermekeiket, pontosan azok a szülők szállnak szembe a legkeserűbben a tanítóval, akik sohasem éreztek kellő felelősséget gyermekeik üdvössége iránt, s akik nem nevelték, nem fegyelmezték meg őket eléggé. Némelyik gyermek a gyülekezet és a „Krisztus-váró” név szégyene. {CG 325.2}

A szülők tanítsák meg gyermekeiknek, hogy legyenek hűségesek Istenhez, és mindenkihez, akivel életükben kapcsolatba kerülnek... {CG 325.3}

Azok a szülők, akik ilyen nevelést nyújtanak, valószínűleg nem bírálgtják a tanítót. Érzik, hogy gyermekeik

érdeke és az iskolával szembeni igazságos hozzáállás megköveteli, hogy amennyire csak lehetséges, támogassák és becsüeljék a tanítót, aki megosztja velük a felelősséget. {CG 325.4}

Soha ne bíráljátok a tanítót a gyermek jelenlétében! — Szülők, soha ne bíráljátok a tanár viselkedését gyermekeitek jelenlétében - még akkor sem, ha úgy érzitek, hogy túl szigorú -, hiszen éppen az ő örök életük érdekében próbálja fékezni és fegyelmezni őket. Ha azt szeretnétek, hogy szívüket a Megváltónak adják, inkább támogassátok a tanítót a gyermekeitek üdvösségéért tett erőfeszítéseiben. Mennyivel jobb hatással van a gyerekekre, ha az anya ajkáról dicsérni hallják a tanító munkáját, nem pedig kritizálni! Az ilyen szavak mély benyomást tesznek rájuk, és tiszteletet ébresztenek bennük a tanár iránt. {CG 325.5}

Ha bármilyen bírálat vagy észrevétel merül fel, amit mindenképpen közölni kell a tanárral, tegyétek személyesen és négy szemközt. Ha ez eredménytelennek bizonyult, akkor tárdjátok az ügyet az iskola felelős vezetői elé. Semmit sem szabad tenni vagy mondani, ami a gyermekben gyengítheti a tiszteletet az iránt, akitől oly nagy mértékben függ a jellemfejlődése. {CG 326.1}

Ha a szülők a tanárok helyébe képzelve magukat látnák, hogy milyen nehéz fegyelmezni és kézben tartani több száz, különféle neveléssel és gondolkodásmóddal az iskolába került nebulót, akkor mindjárt más szemmel néznék a dolgokat. {CG 326.2}

A fegyelmezetlenség otthon kezdődik — Amikor a szülők - azt gondolván magukról, hogy szeretik a gyermeküket - engedik, hogy kedve szerint azt tegyen, amit akar, akkor ezzel mégis a legnagyobb kegyetlenséget cselekszik. A gyermekek értelmesek, fel tudják fogni, ami körülöttük történik. Bármennyire is helyesnek látszik a szülők szemében saját eljárásuk, ezzel a meggondolatlan kényeztetéssel sokat ártnak a kicsinyek lelkének. Ahogyan idősödnek, fegyelmezetlenségük csak növekszik. Ha a tanító megpróbálja rendreutasítani őket, a szülők többnyire a gyermek mellé állnak, és a gonoszság csak tovább növekszik - ha lehetséges, a megtévesztésnek még sötétebb áruhájába bújva, mint azelőtt. Az ilyen gyermekek társaikat is rossz irányba vezetik, de a szülők még mindig nem látják a bajt. Inkább hallgatnak gyermekeikre, mintsem a tanítókra, akik keseregnek a gonoszság miatt. {CG 326.3}

A tanítók munkája megkétszereződik az együttműködni nem akaró szülők miatt — A gyermekeik fegyelmezését elhanyagoló szülők kétszeresen is megnehezítik a tanár munkáját. A gyermekek magukon viselik szüleik féktelen és ellenszenves jellemvonásainak bélyegét. Mivel otthon rájuk hagytak mindent, ezért az iskola fegyelmeztetésük terhesnek és túlságosan szigorúnak érzik. Ha az ilyen gyerekeket nem irányítják megfelelően, a többieket is megfertőzik engedetlen és eltorzult jellemükkel... Azt a jó befolyást, amely az iskolában éri őket, és amely ellensúlyozhatná az otthoni hiányos nevelés következményeit, teljesen lerombolja, ha szüleik támogatják őket helytelenségeikben. {CG 326.4}

Az Isten Szavában hívő szülők vajon folytatják-e ezt a tévúton haladó nevelést, és megerősítik-e gyermekeikben a gonosz hajlamokat? Jobb lesz, ha észhez térnek az igazságot valló apák és anyák, és nem lesznek részesei többé ennek a gonoszságnak. Ne hajtsák végre Sátán fondorlatait azzal, hogy elhiszik megtéretlen gyermekeik hazug állításait! Éppen elég a tanároknak az ilyen gyermekek befolyása ellen küzdeni, s még nehezebb a dolguk, ha a szülők megerősítik a rosszat. {CG 327.1}